

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, jud. Olga Ionașcu
Dosar nr.3a-855/19
02-3a-11008-20052019

DECIZIE

15 octombrie 2019
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului
Judecătorii
Grefier

Angela Bostan
Anatol Pahopol și Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinînd în ședință de judecată publică, cererea de apel înaintată de Cabinetul avocatului ”*****” împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului ”*****” către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 20 martie 2018, Cabinetul avocatului ”*****” a depus către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată solicitînd în final instanței anularea parțială a Deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 39 din 20 februarie 2018 din partea dispozitivă, prin care s-a dispus „Constatarea încălcării prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul *****, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a prezentei decizii și înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin prezenta decizie și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 de zile, despre măsurile întreprinse în acest sens” (f.d.3-8, 57).

În motivarea acțiunii înaintate a indicat avocatul ***** că, la data de 23 februarie 2018, dînsul a primit prin intermediul oficiului poștal Decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.39 din 20 februarie 2018, potrivit căreia s-a dispus: „Constatarea încălcării prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul *****, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a prezentei decizii și înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin prezenta

decizie și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 de zile, despre măsurile întreprinse în acest sens”.

Invocînd ilegalitatea deciziei nominalizate, argumentează reclamantul că, aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011 și peste termenul prevăzut de art.27 alin.(3) al acestei legi.

Totodată, notează reclamantul că deciziile emise de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se contestă direct în instanța de contencios administrativ, iar ținînd cont că dînsul a primit decizia în cauză la data de 23 februarie 2018, consideră că prezenta cerere de chemare în judecată este depusă în termen. Or, plîngerea a fost depusă de către membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la data de 17 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin data indicată pe ștampila de intrare a Centrului aplicată pe plîngere, iar decizia pe marginea plîngerii în cauză, urma a fi emisă în termen de cel mult 30 zile de la depunerea plîngerii, adică cel tîrziu la data de 19 martie 2017.

La caz, decizia a fost emisă abia la data de 20 februarie 2018, respectiv, consideră că aceasta este una tardivă și vădit ilegală.

De asemenea, invocă reclamantul că decizia contestată a fost emisă în temeiul unei plîngerii, care a fost depusă la Centru peste termenul prevăzut de art.27 alin.(1) a Legii privind protecția datelor cu caracter personal. În acest context precizează că membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani au primit la data de 17 ianuarie 2017, copia cererii de chemare în judecată depusă de reclamant la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani împotriva Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani privind înlăturarea obstacolelor în exercitarea profesiei de avocat și a dreptului la proprietate, la cererea fiind anexat inclusiv și Extrasul din Registrul bunurilor imobile, prin care, în viziunea primilor, le-au fost încălcate careva drepturi. Decizia contestată în pricină, a fost adoptată în temeiul plîngerii membrilor Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani cu nr. ***** din 17 februarie 2017, iar ținînd cont de prevederile art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani au înaintat plîngerea împotriva reclamantului doar la data de 17 februarie 2017, adică peste termenul prevăzut, din care motiv susține reclamantul că Centrul urma să respingă plîngerea, ca fiind tardivă.

Tot aici, mai remarcă reclamantul că la data emiterii deciziei contestate în pricină, Centrul nu dispunea de careva probe ce ar confirma încălcarea de către reclamant a prevederilor art.23 alin.(1) și art.30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Or, plîngerea a fost bazată pe faptul precum că reclamantul ar fi prelucrat ”ilegal” date cu caracter personal ce îi vizează, conținute în Extrasul din Registrul bunurilor imobile. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter

Personal a relevat în conținutul deciziei că prin acest fapt s-a urmărit un interes legitim, în vederea apărării unui drept al său în justiție, și în conformitate cu prevederile art.5 alin. (5) lit. e) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal - nu era necesar obținerea consimțământului subiecților, însă, a concluzionat încălcarea de către reclamant a prevederilor art.23 alin.(1) și art.30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, care prevede că operatorii sunt obligați să notifice Centrul, personal sau prin persoanele împuternicite de către ei, înainte de a prelucra date cu caracter personal destinate să servească unui scop.

Mai mult ca atât, notează că în decizia contestată, nu a fost indicată nici o probă și, respectiv, nu se face trimitere la nici un caz concret care ar confirma încălcarea de către reclamant a prevederilor art.23 alin.(1) și art.30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, iar din aceste considerente concluzionează reclamantul că Centrul ar urma, îndată de la data intrării în vigoare a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, să emită decizii de constatare a încălcării art.23 alin.(1) și art.30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal absolut împotriva tuturor persoanelor fizice și juridice de drept public sau de drept privat, inclusiv, autorități publice, care, în activitatea sa, prelucrează date cu caracter personal, și nu selectiv - după cum o face Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, or, în caz contrar, prin decizia contestată i se încalcă dreptul la un proces echitabil.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2018, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului ”*****” către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.133, 137-147).

Solicitările apelantului:

La data de 18 ianuarie 2019, Cabinetul avocatului ”*****” a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2018, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii (f.d.135-136).

Termenul de declarare a apelului:

Conform art.231 din Codul administrativ, hotărîrile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.360 alin.(1) CPC, sînt în drept să declare apel: a) părțile și alți participanți la proces; b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este

împuternicit în modul stabilit de lege; c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Conform art.362 al.(1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele pricinii urmează că, hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 26 decembrie 2018 (f.d.133), iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 18 ianuarie 2019 (f.d.135), fapt care denotă că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel înaintate, prima instanță, la emiterea hotărârii contestate, a ignorat argumentele invocate în acțiune, precum că decizia CNPDCP nr.39 din 20.02.2018 este ilegală, dat fiind că a fost emisă contrar prevederilor legale și procedurii stabilite prin Legea privind protecția datelor cu caracter personal, și anume cu mult peste termenul prevăzut de art.27 alin.(3) a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în cazul când Legea dată nu prevede posibilitatea prolongării termenului de emitere a deciziei.

Consideră apelantul important de remarcat că, plîngerea în privința sa a fost depusă la CNPDCP de către membrii BAA sect.Rîșcani la data de 17.02.2017. Ținînd cont de prevederile art.27 alin.(3) a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, rezultă că CNPDCP urma să emită decizia în termen de 30 zile de la data depunerii plîngerii, adică cel tîrziu la data de 19.03.2017, însă decizia a fost emisă la data de 20.02.2018, adică cu peste 11 luni mai tîrziu, iar Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu prevede și, respectiv, nu acordă CNPDCP dreptul de a prolunga termenul de emitere a deciziei în urma examinării plîngerilor depuse de către petenți.

Susține apelantul că prin ignorarea argumentelor invocate mai sus, prima instanță, prin hotărârea contestată, i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut și garantat de art.6 §1 CEDO.

La acest capitol, consideră apelantul că nu pot fi reținute concluziile instanței de fond, precum că prin Decizia nr.77 din 20.03.2017, Centrul a informat petenții despre prelungirea termenului de examinare a plîngerii depuse și nici unul din subiecții sesizării, nu au contestat acțiunile Centrului privind prelungirea examinării cauzei, deoarece, mai întîi de toate Decizia nr.77 din 20.03.2017 de asemenea a fost emisă peste termenul prevăzute de lege, iar în altă ordine de idei, Centru a anunțat despre existența deciziei nr.77 din 20.03.2017 doar pe petenți - membrii BAA sect.Rîșcani, decizia în cauză nefiind expediată/prezentată, pentru informare și apelantului, iar afirmațiile reprezentantului CNPDCP, preluate de către instanța de fond în conținutul hotărârii apelante, precum că apelantul ar fi știut

despre existența deciziei nr.77 din 20.03.2017 și ar fi fost de acord cu aceasta, prin necontestare, le consideră mincinoase, declarative și lipsite de suport probator. Or, o decizie tardivă și ilegală nu putea servi drept temei pentru respingerea cerințelor formulate în acțiune.

Tot aici remarcă apelantul ca fiind eronate argumentele CNPDCP, la fel preluate de prima instanță în hotărârea contestată prin care, făcându-se trimitere la prevederile art.8 alin.(8) din Legea cu privire la petiționare, se indică precum că, organelor corespunzătoare li se oferă posibilitatea de a prelungi termenul de examinare a plîngerilor. Or, art.8 din Legea cu privire la petiționare nu dispune de 8 aliniate, iar alin.(1) al normei în cauză prevede că, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile”, iar conform alin.(2), al aceluiași articol, termenul de examinare a petiției poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile.

Mai mult ca atât, remarcă că în pricină tardiv a fost depusă și plîngerea membrilor BAA sect.Rîșcani.

În contextul celor supra-descrie, relatează apelantul că, dat fiind că, prin accesarea și prezentarea în instanța de judecată a datelor cu caracter personal ce îi viza pe membrii BAA sect.Rîșcani, stocate în Registrul bunurilor imobile, apelantul a urmărit un interes legitim, rezultă că acesta a acționat legal și prin urmare, în cazul dat consideră că lipsesc indicile (semnele) de încălcare de către apelant a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal, așa cum lipsesc indicile (semnele) faptelor contravenționale ce i se impută potrivit deciziei nr.39 din 20.02.2018, prevăzute de art.741 alin.(1) și (2) Cod Contravențional. Or, în decizia contestată, nu se face trimitere la alte careva cazuri de prelucrare a datelor cu caracter personal din cadrul sistemelor informaționale sau cazuri de încălcare a protecției acestor date.

Precizează apelantul că, doar faptul neînregistrării la CNPDCP în calitate de operator de date cu caracter personal, în lipsa probelor ce ar confirma existența cazurilor concrete că ar fi săvârșit contravențiile prevăzute de art.741 alin.(1) și (2) Cod contravențional, nu constituie contravenție, or, nimeni nu poate fi tras la răspundere contravențională pentru o faptă neprevăzută de Codul contravențional. Cadrul normativ în vigoare nu prevede și nu permite învinuirea persoanei doar pentru faptul neînregistrării la CNPDCP în calitate de operator de date cu caracter personal și, respectiv, pentru faptul că nu se regăsește în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal și/sau nu dispune de o politică de securitate a datelor cu caracter personal, în caz dacă lipsesc probe că această persoană ar fi utilizat date cu caracter personal.

Mai mult ca atât, învinuirea persoanei în pretinsa prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal și/sau pretinsa nerespectare a securității datelor cu caracter personal, urmează a fi efectuată doar atunci când este dovedită existența cazurilor

concrete de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal și/sau nerespectarea securității acestor date.

În ședința de judecată a instanței de apel, apelantul nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

În conformitate cu prevederile art.239 alin.(2) din Codul administrativ, participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Astfel încât, Completul judiciar a considerat necesar examinarea cauzei în absența apelantului, care nu s-a prezentat în ședința de judecată a instanței de apel din motive necunoscute instanței, procedura de citare legală fiind respectată.

Reprezentantul intimatului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Totodată, prin referința depusă asupra cererii de apel a comunicat instanței că, la 17 februarie 2017, în adresa CNPDCP a parvenit plîngerea înregistrată cu nr. *****, prin care a fost sesizată fapta aparent ilegală, manifestată prin accesarea datelor cu caracter personal ce îi vizează pe membrii BAA Rîșcani - în calitate de coproprietari ai imobilului situat pe str. Armenească nr. 73 din mun. Chișinău, stocate în Registrul bunurile imobile, de către un operator neînregistrat și anume, de către avocatul *****, cu ulterioara dezvăluire în instanța de judecată a certificatului ce conține date cu caracter personal ce îi vizează, în lipsa consimțământului acestora. Suplimentar, petiționarii au reclamat faptul că, avocatul ***** - nefiind înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, nu deține un număr unic de înregistrare pe care să-l indice la aplicarea marcajului obligatoriu pe înscrisurile ce conțin date cu caracter personal. Urmare a examinării plîngerii, CNPDCP a emis Decizia nr. 39 din 20 februarie 2018 prin care s-a dispus în partea ce vizează avocatul *****: 1) Constatarea încălcării prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul *****, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a prezentei decizii. 2) Înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin prezenta decizie și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 de zile, despre măsurile întreprinse în acest sens.

Consideră intimatul ca fiind eronat argumentul apelantului privind tardivitatea plîngerii, or, petiționarii în plîngerea depusă la 17 februarie 2017, au invocat nu doar încălcarea drepturilor lor în calitate de subiecți de date de către avocatul *****. Remarcă intimatul pe acest aspect că, Centrul nu a constatat încălcarea prelucrării datelor, dar și neînregistrarea Cabinetului Avocatului ”*****” în calitate de operator de date cu caracter personal, care la acel moment

nu se regăsea în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, gestionat de Centru.

Făcînd referire la prevederile art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură, susține intimatul că, exercitarea profesiei de avocat nu poate avea loc fără a prelucra datele cu caracter personal ale clienților. În cadrul procedurii de notificare urmează a fi notificate sistemele de evidență în care se prelucrează date cu caracter personal și nu cazuri/situații separate de prelucrare a acestor date. Reieșind din specificul activității, avocatul se încadrează în noțiunea de operator, indiferent de afilierea acestuia în calitate de membru asociat al unui BAA sau nu, nu este exonerat de obligația de a se înregistra în calitate de operator, înainte de a prelucra date cu caracter personal destinate să servească unui scop și de a notifica Centrului sistemele de evidență gestionate, precum și să elaboreze și să organizeze implementarea politicii de securitate a datelor cu caracter personal, măsură menită să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor.

În acest context, relevă intimatul că anume aceste neconformități au fost constatate de Centru prin decizia contestată, or, în explicațiile sale depuse la Centru, avocatul ***** nu a negat faptul prelucrării datelor cu caracter personal.

Invocînd prevederile art.23 alin. (1), art.30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, ale Hotărîrii Guvernului nr.1123 din 14 decembrie 2011, menționează că, de către Cabinetul Avocatului ”*****” urmau să fie notificate Registrul contractelor de asistență juridică încheiate de către avocat și Registrul actelor certificate, care prin prisma Legii cu privire la Registre și Legea privind protecția datelor cu caracter personal, reprezintă sisteme de evidență. Obligația de a ține registrele menționate este statuată de Legea cu privire la avocatură. Aceste registre conțin date cu caracter personal ale persoanelor fizice cărora avocatul ***** a acordat servicii de asistență juridică.

În acest sens, precizează că, pînă la momentul adoptării deciziei contestate în pricină, avocatul ***** nu se regăsea în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal și nu a notificat CNPDCP sistemele de evidență ce conțin date cu caracter personal, pe care le prelucrează, în condițiile în care prestarea serviciilor de asistență juridică de către un avocat, indiscutabil, implică prelucrarea datelor cu caracter personal ale clienților (persoane fizice) și în aceste condiții prelucrarea acestor date se realizează contrar prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 28 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

În consecință, Centru a constatat cu certitudine faptul că, la momentul examinării plîngerii, avocatul ***** nu dispunea de o politică de securitate a datelor cu caracter personal, ceea ce este în contradicție cu prevederile art. 30 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal și Cerințele față

de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr. 1123 din 14 decembrie 2010, or, indiferent de afilierea unui avocat în calitate de membru asociat al unui BAA sau nu, avocatul nu este exonerat de obligația de a se înregistra în calitate de operator și a notifica CNPDCP sistemele de evidență gestionate de către acesta. De altfel, în raport cu sistemele gestionate, anume avocatul stabilește scopul și mijloacele prelucrării datelor cu caracter personal și nicidecum Biroul Asociat de Avocați.

Astfel, prin nerespectarea obligației de notificare a operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personale se aduce atingere nu doar intereselor și drepturilor subiecților de date care au depus plîngerea, ci tuturor clienților avocatului *****, a căror date cu caracter personal au fost prelucrate de ultimul în cadrul activității desfășurate.

Cu referire la argumentul apelantului precum că decizia contestată a fost emisă cu mult peste termenul prevăzut de art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, menționează intimatul că, în cazul în care examinarea unui pretins fapt de încălcare a principiilor de protecție a datelor cu caracter personal capătă un caracter îndelungat, inclusiv neacumularea de către CNPDCP a întregului material probatoriu necesar în vederea emiterii unei poziții obiective pe marginea subiectului abordat în plîngere, termenul de examinare a acesteia poate fi prelungit, fapt despre care se informează subiectul de date cu caracter personal care a depus plîngerea.

La caz, prin decizia nr. 77 din 20 martie 2017, CNPDCP a informat petenții despre prelungirea termenului de examinare a plîngerii depuse. Respectiv, CNPDCP consideră că a fost respectată cu strictețe procedura de prelungire a investigației inițiate și a informat subiecții sesizării, care nu au invocat careva pretenții în acest sens.

Mai mult ca atît, precizează intimatul că obiecția apelantului privind pretinsul fapt de examinare prelungită a plîngerii este una eronată și consideră că drepturile procedurale ale acestuia, nu au fost încălcate în procesul de examinare.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind explicațiile reprezentantului intimatului, studiind materialele dosarului, prin prisma pertinentei și admisibilității, în raport cu argumentele invocate, Completul judiciar al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul depus în termen, neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din considerentele ce sînt succed:

Prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul Administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art.258 alin.(3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale. Prin urmare, Completul de contencios administrativ va judeca apelul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică **conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a noilor reglementări procedurale.**

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Completul judiciar reține că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, ca fiind guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 (în vigoare la momentul judecării cauzei în instanța de fond), ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal și ale Hotărîrii Guvernului nr.1123 din 14.12.2010 prin care au fost adoptate Cerințele

față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal.

Din actele pricinii urmează că, la data de 20 martie 2018, Cabinetul avocatului ”*****” a depus către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată solicitând în final instanței anularea parțială a Deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 39 din 20 februarie 2018 din partea dispozitivă, prin care s-a dispus „Constatarea încălcării prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul *****, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a prezentei decizii și înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin prezenta decizie și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 de zile, despre măsurile întreprinse în acest sens” (f.d.3-8, 57).

Judecând pricina în fond prima instanță, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2018, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului ”*****” către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.133, 137-147).

Completul judiciar constată că hotărârea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) al aceluiași act normativ, explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, se reține că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul examinării cauzei, din analiza materialelor pricinii s-a stabilit cu certitudine că, la data de 17 februarie 2017, Coproprietarii imobilului situat în str. Armenească 73, membrii asociației ai Biroului Asociați de Avocați sect.Rîșcani au depus la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal plîngere prin care s-a comunicat despre prelucrarea de către avocatul ***** a datelor cu caracter personal în privința lor (f.d.13).

Prin scrisoarea nr.02-13/331 din 20 februarie 2018 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a citat avocatul ***** de a se prezenta la data de 14 martie 2018 la sediul Centrului, în calitate de persoană bănuită de

comiterea faptelor prevăzute de art.74¹ alin.(1), (2) Cod contravențional, comunicându-i totodată dreptul de a fi asistat de un avocat (f.d.11). Prin cererea din 14 martie 2018, avocatul ***** a solicitat amânarea ședinței stabilită pentru data de 14.03.2018 ora 14:00 min, pentru data de 22.03.2018, ora 11:00 min, pentru a-și pregăti apărarea (f.d.12).

Prin decizia nr.77 din 20 martie 2017, s-a dispus prelungirea termenului de examinare și soluționare a plîngerii colective nr.***** din 17 februarie 2017 (f.d.63). Decizia în cauză a fost expediată pentru cunoștință membrilor asociați ai Biroului Asociați de Avocați sect.Rîșcani, fapt confirmat prin scrisoarea nr.02-07/446 din 20 martie 2017 (f.d.64).

Totodată, Completul judiciar reține că, prin hotărîrea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2018, s-a recunoscut vinovat ***** de comiterea contravenției prevăzute de art.74¹ alin.(1), art.74¹ alin.(2) Cod contravențional și prin cumul al sancțiunilor aplicate, în temeiul art.44 alin.(2) Cod contravențional, i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 120 u.c., care constituie 6000 lei, fără privarea de dreptul de a desfășura activități legate de prelucrarea datelor cu caracter personal (f.d.65-80).

Din analiza actului judecătoresc nominalizat, Completul judiciar reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție examinat prin hotărîrea dată, de asemenea a fost întocmit pe același fapte imputate și prin decizia Centrului contestată în prezenta acțiune, or, decizia în cauză a servit drept probă reținută de către instanța de judecată la baza soluției adoptate prin hotărîrea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2018.

Tot din materialele cauzei administrate în ședința de judecată, Completul judiciar reține că, potrivit suplimentului la explicațiile din 31.03.2017, apelantul ***** nu a negat, chiar a recunoscut lipsa înregistrării în Registrul de stat în calitate de operator de date cu caracter personal, fapt recunoscut de către apelant și prin explicațiile din 31.03.2017 pe marginea plîngerii BAA sect.Rîșcani (f.d.90-95).

Astfel, la data de 20 februarie 2018, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 39 prin care a constatat încălcarea prevederilor art. 23 alin. (1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul *****, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a prezentei decizii și dispusă înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin prezenta decizie, cît și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 de zile, despre măsurile întreprinse în acest sens (f.d. 9-10). La 20 februarie 2018, decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu caracter Personal nr.39 din 20 februarie 2018 a fost expediată în adresa lui ***** (f.d.11), iar din explicațiile apelantului, necontestate de intimat, aceasta a fost recepționată la 23 februarie 2018.

La acest aspect Completul judiciar conchide că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin.

În virtutea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000 instanța reține:

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

- a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;
- b) subdiviziunile autorităților publice;
- c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt: a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi;

Articolul 14. Cererea prealabilă

(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

(2) În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

(3) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Articolul 16. Depunerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ

(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art.27 alin.(5) din Legea nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia Centrului în instanța de contencios administrativ.

Completul judiciar atestă că, Cabinetul avocatului ”*****” este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, pentru examinarea prezentei acțiuni legea exclude respectarea procedurii prealabile, iar actul administrativ contestat - Decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 39 din 20 februarie 2018, nu este exceptat de la controlul judiciar.

În conformitate cu prevederile art.26 al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Din analiza normei de drept sus-indicate, Completul judiciar reține că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ, urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

Completul judiciar reține că, în scopul aplicării Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, a fost adoptată Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, care la rîndul ei reglementează asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

În conformitate cu prevederile art.3 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, **date cu caracter personal – orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă** (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care

poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale, iar **operator – persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituție ori organizație care, în mod individual sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislația în vigoare.**

Potrivit art.4 alin.(1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie:

- a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii;
- b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi, inclusiv privind notificarea către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică;
- c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sînt colectate și/sau prelucrate ulterior;
- d) exacte și, dacă este necesar, actualizate. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate se șterg sau se rectifică;
- e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, se va face cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, și numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri.

Totodată, alineatul (2) al aceluiași articol stabilește că, operatorii au obligația să respecte și să asigure implementarea prevederilor alin. (1).

Conform art.5 alin.(1), alin.(5) lit.b), e) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțămîntul subiectului datelor cu caracter personal. Consimțămîntul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru:

- b) îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii;

e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Completul judiciar deduce că, prelucrarea datelor cu caracter personal este protejată de lege, iar încălcarea regulilor de prelucrare a datelor, atrage răspunderea în baza legii. Or, prin încălcarea limitelor de prelucrare a datelor cu caracter personal se aduce atingere dreptului persoanei apărat chiar de Constituție, care prin prisma art.28 stabilește că, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Conform art.19 alin.(1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare – Centru), care acționează în condiții de imparțialitate și independență.

Potrivit art.20 alin.(1) lit.a), b), f), h), i), n), p) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, Centrul are următoarele atribuții:

a) monitorizează respectarea legislației cu privire la protecția informației și controlează aplicarea acesteia, în special dreptul la informare, de acces la date, de intervenție asupra datelor și de opoziție;

b) autorizează prelucrările de date cu caracter personal în cazurile prevăzute de lege;

f) ține registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, ale cărui formă și conținut se aprobă de Guvern; registrul este public, cu excepția informației prevăzute la art. 23 alin. (2) lit. 1);

h) primește și analizează notificările privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

n) constată contravenții și încheie procese-verbale conform Codului contravențional al Republicii Moldova;

p) efectuează controlul îndeplinirii Cerințelor față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate de Guvern.

Instanța de apel remarcă că, monitorizarea prelucrării datelor cu caracter personal în limitele stabilite de lege și asigurarea exercitării garanțiilor statului în privința securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, prin lege a fost atribuită Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare – Centru), care acționează în condiții de imparțialitate și independență și care tot prin

lege este obligat de a reacționa la depistarea cărorva acțiuni care încalcă limitele de prelucrare stabilite.

În speță, Completul judiciar reține că, la data de 17 februarie 2017, în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a parvenit plîngerea cu nr. *****, prin care a fost sesizată fapta aparent ilegală, manifestată prin accesarea datelor cu caracter personal ce îi vizează pe membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani, în calitate de coproprietari ai imobilului situat pe str. Armenească nr. 73 din mun. Chișinău, stocate în Registrul bunurilor imobiliare, de către un operator neînregistrat și anume, de către avocatul *****, cu ulterioară dezvăluire în instanța de judecată a certificatului ce conține date cu caracter personal ce îi vizează, în lipsa consimțământului acestora (f.d. 13, 100-101). Prin aceeași plîngere, instanța reține că petiționarii au sesizat centru referitor la faptul că, avocatul *****, nefiind înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, nu deține un număr unic de înregistrare pe care să-l indice la aplicarea marcajului obligatoriu pe înscrisurile ce conțin date cu caracter personal.

Totodată, Completul judiciar reține că, în scopul soluționării celor sesizate prin plîngerea nominalizată, Centrul a citat avocatul *****, ultimul a depus cerere de amînare a ședinței pentru care a fost citat, iar la data de 31.03.2017, acesta a depus explicații în formă scrisă pe marginea celor reclamate (f.d.90-95).

În urma examinării cazului, Centrul a emis decizia contestată în pricină prin care a constatat încălcarea de către avocatul ***** a prevederilor art. 23 alin.(1) și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal și a dispus înlăturarea de către avocatul ***** a neconformităților constatate prin decizie și informarea Centrului, în scris, în termen de 30 zile, despre măsurile întreprinse în acest sens (f.d.9-10, 81-82).

Potrivit art.23 alin.(1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, **operatorii sînt obligați să notifice Centrul**, personal sau prin persoanele împuternicite de către ei, **înainte de a prelucra date cu caracter personal destinate să servească unui scop**. Prelucrarea altor categorii de date cu caracter personal decît cele notificate anterior se va efectua cu condiția unei noi notificări.

Din circumstanțele speței, Completul reține că apelantul ***** a accesat date cu caracter personal ce îi vizează pe membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani, în calitate de coproprietari ai imobilului situat pe str. Armenească nr. 73 din mun. Chișinău, stocate în Registrul bunurilor imobiliare, cu ulterioară dezvăluire în instanța de judecată a certificatului ce conține date cu caracter personal ce îi vizează, în lipsa consimțământului acestora și nefiind înregistrat ca operator de date cu caracter personal.

Instanța de apel constată că, în proces apelantul a recunoscut accesarea datelor cu caracter personal, inclusiv prin cererea de apel a recunoscut anexarea la cererea

de chemare în judecată a informației din Registrul bunurilor imobiliare, ce îi vizează pe membrii Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani, în calitate de coproprietari ai imobilului situat pe str. Armenească nr. 73 din mun. Chișinău.

Totodată, Completul judiciar remarcă că, în cadrul examinării cauzei, nu au fost administrate careva probe care ar demonstra că apelantul ***** ar fi fost înregistrat în calitate de operator, că ar fi avut acordul membrilor Biroului Asociați de Avocați sectorul Rîșcani sau că ar fi notificat personal și benevol Centru referitor la accesarea datelor respective.

La acest capitol, luînd în considerație prevederile art.5 alin.(1), alin.(5) lit.b), e) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, care stabilește că pentru prelucrarea datelor cu caracter personal nu este necesar consimțămîntul subiectului, în cazul realizării îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii și în cazul realizării unui interes legitim al operatorului, Completul judiciar consideră important de remarcat că, în speță, apelantul a accesat datele vizate în procesul acordării asistenței juridice în cadrul unui proces de judecată. Respectiv, prelucrarea datelor a avut loc pentru situațiile prevăzute de norma art.5 alin.(1), alin.(5) lit.b), e) sus-indicate.

Totodată, Completul judiciar notează că legea reglementează distinct prelucrarea datelor cu consimțămîntul subiectului și obligația de notificare a Centrului, astfel încît, existența unor circumstanțe necondiționate de consimțămîntul subiectului vizat, nu exclude obligația de notificare a Centrului înaintea fiecărei accesări de date cu caracter personal.

La caz, deși apelantul nu era obligat prin lege să obțină consimțămîntul subiecților datelor accesate, acesta avea obligația legală de a notifica centrul înaintea accesării datelor din Registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, Completul judiciar constată îndubitabil încălcarea de către apelantul ***** a prevederilor art.23 alin.(1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011 or, legea nu condiționează notificarea, ci o concretizează în mod separat pentru fiecare accesare de date.

În conformitate cu prevederile art.30 alin.(1), (4) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, la prelucrarea datelor cu caracter personal, operatorul este obligat să ia măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor prelucrate. **Cerințele față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal se stabilesc de Guvern.**

Completul judiciar deduce cert că legea obligă fiecare utilizator de date cu caracter personal de a dispune de măsuri de politică de securitate a datelor cu caracter personal, la prelucrarea acestora.

În acest sens, Guvernul a adoptat Hotărîrea nr.1123 din 14.12.2010, prin care a aprobat Cerințele față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal.

Astfel, potrivit pct.4 al Hotărîrii Guvernului nr.1123 din 14.12.2010, măsurile de protecție a datelor cu caracter personal reprezintă o parte componentă a lucrărilor de creare, dezvoltare și exploatare a sistemului informațional de date cu caracter personal și vor fi efectuate neîntrerupt de către toți deținătorii de date cu caracter personal.

Conform pct. 44 alin. (1), pct. 45, pct. 46 alin. (1), (2) ale Hotărîrii Guvernului nr.1123 din 14.12.2010, **se folosesc identificatoare individuale pentru fiecare utilizator și parole individuale ale acestora pentru asigurarea posibilității de stabilire a responsabilității.** Se implementează mecanisme de înregistrare și evidență a persoanelor care au acces sau participă la operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal și care, în caz de necesitate, permit identificarea cazurilor neautorizate de acces sau de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal. Este efectuată administrarea conturilor de acces a utilizatorilor care prelucrează date cu caracter personal, inclusiv crearea, activarea, modificarea, revizuirea, dezactivarea și ștergerea acestora. Sînt folosite mijloace automatizate de suport în scopul administrării conturilor de acces.

Potrivit art.28 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, **în scopul evidenței prelucrărilor de date cu caracter personal, Centrul instituie și administrează un registru de evidență al operatorilor de date cu caracter personal care trebuie să cuprindă informațiile stabilite la art. 23 alin. (2).** Orice modificare a informațiilor respective va fi comunicată Centrului în termen de 5 zile, care va efectua mențiunile corespunzătoare în registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal. Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal este deschis spre consultare publicului, cu excepția compartimentului care conține informații privind măsurile de securitate și de asigurare a confidențialității. Modalitatea de consultare se stabilește de Centru. Înregistrarea operatorilor, precum și a modificărilor informațiilor înscrise în registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, se efectuează gratuit.

La caz, Completul judiciar reține că, potrivit explicațiilor avocatului ***** depuse în formă scrisă la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, pînă la data de 07 septembrie 2016, ultimul a fost membru asociat al Biroului Asociați de Avocați sect.Rîșcani.

Reieșind din normele de drept sus-indicate, Completul notează că atât în perioada în care apelantul era membru, dar în special ulterior, avînd în vedere că exercitarea activității de avocat presupune accesarea datelor cu caracter personal, fapt care impune obligația înregistrării avocatului în calitate de operator și notificării Centrului. Or, politica de securitate a datelor cu caracter personal privește fiecare utilizator în parte și nu doar în cazul asocierii acestuia unei organizații.

Coroborînd cele mai sus elucidate, în contextul prevederilor art.30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, Completul judiciar constată că în speță, la accesarea datelor cu caracter personal, apelantul nu a asigurat măsurile și cerințele stabilite de lege pentru asigurarea securității datelor cu caracter personal în procesul prelucrării acestora, iar drept urmare, ultimul a admis încălcarea obligației prevăzute de art.30 al legii nominalizate supra.

În conformitate cu prevederile art.27 alin.(1) – (4) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plîngere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării. În procesul soluționării plîngerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul și, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator și martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat. **În urma examinării plîngerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plîngerii.** Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și în situația în care Centrul se autosesizează cu privire la comiterea unei încălcări a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal, recunoscute de prezenta lege.

Analizînd cele mai sus-enunțate prin prisma triplului test al legalității statuat de norma art.26 al legii contenciosului administrativ, care era în vigoare și avea aplicabilitate la data evenimentelor din speță, Completul judiciar concluzionează că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în mod legal, cu respectarea competenței și procedurii prevăzute de lege a constatat încălcarea de către avocatul Sergiu Patrușca a prevederilor art.27 și art.30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011. Or, careva încălcări de lege la emiterea deciziei contestate, instanța nu a constatat.

Argumentul apelantului potrivit căruia, dînsul nu era obligat de a notifica centrul referitor la prelucrarea datelor în speță prin prisma normei art.23 alin.(5) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011,

Completul judiciar îl reține ca fiind eronat, or, atît scopul accesării cît și activitatea apelantului nu cad sub incidența normei în cauză.

Mai mult ca atît, la acest capitol Completul judiciar remarcă că pentru nerespectarea cerințelor față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea lor în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, avocatul ***** a fost sancționat contravențional prin hotărîre judecătorească, care prin prisma prevederilor art.126 alin.(6) CPC, are putere de lucru judecat și nu mai urmează a fi probată.

Prin urmare, în acest temei, instanța de apel va respinge și argumentele apelantului referitor la dezacordul acestuia cu sancționarea sa în baza art.74¹ Cod contravențional, or, examinarea contravenției respective nu constituie obiectul prezentei examinări.

Totodată, Completul judiciar va respinge argumentele apelantului potrivit căroră, plîngerea BAA sect. Rîșcani a fost depusă tardiv și din acest motiv, Centrul urma să o respingă ca fiind tardivă, or, prin prisma art.27 alin.(4) sus-indicat, centru se poate autosesiza, iar prin dispozitivul deciziei contestate în pricină, Centru nu a admis sesizarea, ci a constatat încălcarea, care în baza legii ține de competența Centrului, inclusiv prin autosesizare.

Tot ca fiind neîntemeiate, Completul judiciar va reține și argumentele apelantului referitor la faptul că decizia contestată a fost emisă peste termenul prevăzut de lege, deoarece prin Decizia nr. 77 din 20 martie 2017, Centrul a informat petenții despre prelungirea termenului de examinare a plîngerii depuse (f.d. 63-64), decizia în cauză fiind în vigoare pînă la moment și producînd efecte juridice, or, art.27 alin.(2) prevede că în procesul soluționării plîngerii, Centrul poate audia operatorul, însă pînă la soluționarea plîngerii, operatorul nu poate invoca neinformarea sa despre prelungirea termenului de examinare, așa cum nu i se aduc anume prin aceasta careva atingeri drepturilor și intereselor acestuia din urmă. Prin urmare, din considerentele expuse, Completul judiciar va respinge și argumentele apelantului referitor la neinformarea sa despre prelungirea termenului de examinare a plîngerii.

La acest capitol, Completul judiciar consideră necesar a respinge și argumentele apelantului potrivit căroră, potrivit art.8 din Legea cu privire la petiționare, în vigoare la data evenimentelor din speță, Centrul putea să prelungească termenul examinării plîngerii cu cel mult 30 de zile, însă decizia contestată a fost emisă peste 11 luni, or, potrivit Deciziei CNPDCP nr.77 din 20 martie 2017, prelungirea termenului nu a avut loc în temeiul Legii cu privire la petiționare, ci în temeiul atribuțiilor Centrului, conferite de Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal. Or, decizia în cauză este cu drept de atac, iar apelantul, din momentul cunoașterii despre existența deciziei în cauză, inclusiv

pînă la moment, nu a contestat actul administrativ în cauză, fapt care îl decade din dreptul de a invoca ilegalitatea acestuia.

Mai mult ca atît, Completul judiciar notează că Centrul, la exercitarea activității administrative, dispune de dreptul discreționar, care reprezintă posibilitatea acestuia de a opta între mai multe soluții posibile **corespunzătoare scopului legii** atunci cînd aplică o dispoziție legală, iar la caz, legislația pertinentă are drept scop asigurarea protecției datelor cu caracter personal, or, prin decizia de prelungire a termenului nr.77 din 20 martie 2017, nu se aduc careva atingeri drepturilor și intereselor legitime ale apelantului și ultimul nu poate pretinde vătămarea vre-unui drept prin această operațiune administrativă a Centrului.

Prin urmare, Completul de contencios administrativ conchide că, instanța de fond, corect a aplicat normele de drept care se referă speței, pretențiile acțiunii nu și-au găsit suportul de fapt și de drept, acestea în mod just fiind respinse de I instanță.

Argumentul apelantului potrivit căruia, instanța de fond, la emiterea hotărîrii contestate a ignorat argumentele reclamantului/apelant, Completul judiciar îl reține ca fiind eronat, or, în conținutul actului judecătoresc supus apelului, instanța de fond a argumentat cursul logic al soluției, a reflectat în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art.93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizînd calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelant sînt neîntemeiate, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit.a), art.245 alin.(1), 251 alin.(2) Cod administrativ, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel înaintată de Cabinetul avocatului ”*****”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 decembrie 2018.

Decizia este executorie de la emitere, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 de zile de la notificare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Angela Bostan

Judecătorii

Anatol Pahopol

Veronica Negru